

Metodele profesorului n-au funcționat

Marturia fostului preot romano-catolic

Celso Muñiz

Din copilărie am căutat neîncetat ceea ce este real și vrednic de încredere. După părerea mea de adolescent, prin preoție puteam cel mai bine să fac experiența adevărului și salvării sufletului. Un profesor mi-a spus odată: „Mai degrabă poate pluti o piatră pe apă decât un preot să ajungă la pierzare“.

Prin urmare, am intrat la seminarul de preoți, unde am studiat doisprezece ani. Acolo mi-am orientat viața în întregime după regulile Bisericii Romano-catolice. M-am datat tuturor deprinderilor ascetice, iar mai târziu i-am îndrumat și pe alții spre o viață ascetică când am fost profesor de ascetică și de teologie mistică și rector al Seminarului Metropolitan din Oviedo (Spania). (Ascetismul este arta de a te stăpâni și de a-ți aduce sub control toate pasiunile, dorințele și poftele printr-o autodisciplină aspră, abținerea sau autopedeapsă a corpului.)

Dar eu însumi n-am putut găsi niciodată controlul de sine, pacea și siguranța la care am vrut să-i conduc pe alți oameni prin predarea mea didactică. Neliniștea și agitația mea interioară, adăugată multor dezamăgiri pe care le-am avut din partea Bisericii Romano-catolice când i-am comparat învățătura cu Biblia, au dus la un conflict tot mai mare în mine.

În timp ce aceste lupte spirituale vuiiau în mine, atenția mi-a fost atrasă de posturile de radio protestante din străinătate. Acestea au trezit în mine o foame după adevăratul mesaj al lui Dumnezeu, și astfel Biblia a devenit lumină și hrană pentru sufletul meu.

Biblia, sursa adevărului

Dorința mea de a înțelege precis ceea ce a afirmat Iesus m-a făcut să caut contactul cu o biserică despre care auzisem, una în care Biblia era singura sursă de călăuzire pentru credința lor. Pe măsură ce studiam Biblia și am vorbit cu acești creștini, L-am văzut pe Iesus Cristos într-un mod complet nou ca un Salvator perfect care trebuie abordat direct și personal numai prin credință.

Cu cât cercetam mai mult Biblia, cu atât mai clar am recunoscut devierile și erorile romano-catolicismului și am dorit să experimentez felul de convertire despre care vorbea Biblia. Pe de altă parte, întrucât eram foarte legat de Biserica mea, doream să fac această experiență fără să părăsesc Biserica Romano-catolică.

Totuși, treptat am ajuns convins că Biserica Romano-catolică Îl dăduse pe Cristos la o parte prin învățăturile ei greșite și prin organizarea ei complexă. Această concluzie a fost extrem de dureroasă pentru mine.

Iesus este Adevărul și Calea

Nu voi uita niciodată noaptea în care a avut loc convertirea mea. Trecuse o altă zi de conflict interior dur, și eu căutam refugiu la Domnul și în Cuvântul Său, Biblia. Nu puteam să adorm.

Nu că aş fi încercat din greu să mă rog, dar dintr-o dată inima mi s-a umplut de rugăciune și n-am mai putut s-o rețin. Mai mult ca niciodată înainte am simțit povara și greutatea păcatelor mele din viața de până atunci. Mă gândeam: „Sunt păcătos până în străfunduri și nu mă pot elibera singur. În ochii lui Dumnezeu sunt nefolositor și nu sunt bun de nimic“. Niciodată înainte nu mă simțisem atât de incapabil de a face vreun bine. Apoi mi-a venit în minte gândul, de câte ori îi invitase Domnul Iesus Cristos în Biblie să vină la El pe cei care se simțeau absolut pierduți. M-am simțit puternic atras spre El, căci oferea o iertare gratuită și nemeritată. Într-adevăr, Cristos fusese gata să vină pe acest pământ și să sufere în locul oamenilor pedeapsa pentru păcatele lor.

În cele din urmă, fără a mai avea vreo dorință de a face eu însumi ceva, m-am aruncat în brațele lui Dumnezeu, Tatăl meu, care Îl dăduse pe Iesus Cristos pentru salvarea mea. M-am rugat: „Vino la Mine, Doamne Iesuse, mă predau Ție ca singurului meu Salvator personal și atotsuficient“. Orele au zburat ca minutele. Încă niciodată nu trăisem o asemenea unitate deplină cu Domnul Dumnezeu meu. Adânc în inima mea mă gândeam: „Ești al meu, Doamne, iar eu sunt al Tău, posesiunea Ta pentru toată eternitatea“. Nu știu cum s-a petrecut lucrul acesta, dar este o realitate că toată oscilarea, șovăirea și nehotărârea mea au dispărut, iar fericirea mea a devenit completă.

Decizia mea fusese luată, și stând în fața alegerii lui Cristos sau a Bisericii Romano-catolice, am ales să-L urmez pe Cristos, oricare ar fi consecințele.

Am descoperit că Cristos preluase conducerea vieții mele și mă unise cu Sine pur și simplu pentru faptul că mă încredinșasem Lui din toată inima. Domnul nu este numai un om bun care ne arată calea, ci El Însuși este Calea. Domnul nu e doar un Învățător al unor lucruri adevărate, ci El Însuși este Adevărul. Domnul nu e un erou care și-a dat viața pentru o cauză umană, ci este singurul Salvator care e Viața pentru toți cei ce se întorc la El.

Salvat prin grație, nu prin fapte

Ca profesor de ascetică cercetasem diferite metode de stăpânire de sine și control asupra poftelor omenești, ca și unele care erau aplicate în alte religii, de exemplu în cazul călugărilor budiști. Curând devenisem expert în asemenea tehnici inventate de oameni în aspirația lor spre sfințenie. Pentru un om atât de setos de cunoaștere ca mine era de mare importanță să regăsesc drumul spre adevărul lui Dumnezeu, spre poruncile Sale.

Când vorbesc despre experiențele mele, folosesc cu plăcere următoarea ilustrație: Când mi-am dat seama că natura omenească este complet coruptă, depravată, m-am simțit ca un naufragiat care vede la distanță țărmul luminat. „Dacă aş ajunge la țărm, aş fi salvat“. Coasta nu pare deloc prea îndepărtată, dar aceasta este de fapt o iluzie, deoarece totul pare mai aproape când privești din apă. Naufragiatul începe să înoate, la început înaintează bine, dar înainte de a ajunge la țărm este prins de un curent, care îl duce din nou în larg.

El se luptă pentru a ajunge a doua oară la țărm; trebuie să învingă curentul și valurile, altfel se îneacă. El încearcă tot mereu, dar nu reușește. În cele din urmă trebuie să recunoască: legile naturii nu-i permit să-și atingă țelul. Nu-i mai rămâne altceva de făcut decât să-și aștepte disperat și neputincios sfârșitul. Așa se întâmplă cu un om

când își dă seama de inutilitatea forței sale umane pentru a-I plăcea lui Dumnezeu, când observă că nu poate scăpa de judecata lui Dumnezeu prin forțele proprii. Pe coasta sau țărmul eternității locuiește un Dumnezeu sfânt care își menține sfințenia și poruncile. Ele sunt ca niște curenți și valuri puternice care înconjoară coasta eternității și pe care omul nu le poate învinge niciodată prin propriile sale eforturi, pentru că este slab și păcătos din fire.

Ca să extindem ilustrația, să ne imaginăm că, deodată, de pe țărm pornește un elicopter. Oare îl va observa pilotul pe cel care se îneacă? Da: el se apropie de locul în care omul acela solitar se luptă disperat contra valurilor. El îl scoate afară din apă și-l duce în siguranță pe deasupra valurilor și a mării tulburate la țărmul mult dorit.

Acest exemplu ilustrează foarte bine ceea ce a făcut Iesus Cristos. El era din eternitate la dreapta Tatălui. Apoi, a venit în această lume ca să ne salveze. El a îndurat valurile înalte ale mâniei lui Dumnezeu când a luat asupra Sa pe crucea de la Golgota pedeapsa pentru păcat. „*Căci pe Cel care nu știa de păcat L-a făcut păcat pentru noi, astfel încât noi să fim făcuți în El dreptitudine* [conformarea cu standardul divin] *lui Dumnezeu*“ (2.Corinteni 5:21). El a văzut de nenumărate ori cum se luptau păcătoșii cu valurile legii lui Dumne-zeu și Și-a întins spre ei mâna salvatoare. Fiecare om pierdut care își pune complet încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu este scos din oceanul pierzării și transpus într-o viață nouă.

Nu vom găsi niciodată salvarea dacă credem pe de o parte ceea ce a făcut Cristos pentru iertarea păcatelor noastre și ne încredem pe de altă parte în continuare în sacrameinte, indulgențe [iertări ale păcatelor] și fapte bune. Adevărata salvare se petrece doar atunci când ne punem încrederea numai și numai în Iesus Cristos. Astfel, cei care sunt din credință [pe baza credinței] sunt binecuvântați cu credinciosul Abraham. Căci toți cei ce sunt din faptele legii sunt sub blestem, căci este scris: „*Blestemat este oricine nu rămâne în toate cele scrise în cartea Legii ca să le facă. Dar faptul că prin Lege nimeni nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu e vădit, căci cel drept va trăi din credință. Dar legea nu este din credință, ci: Omul care face aceste lucruri va trăi prin ele. Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii prin faptul că a devenit blestem pentru noi, căci este scris: Blestemat este oricine atârnă pe lemn*“ (Galateni 3:9-13).

Celso Muñiz a fost mulți ani profesor la Universitatea din Amsterdam, iar acum este la pensie. În 1995 a murit soția sa. Zelul său pentru lucrarea Domnului este binecunoscut fraților săi de credință din Olanda.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

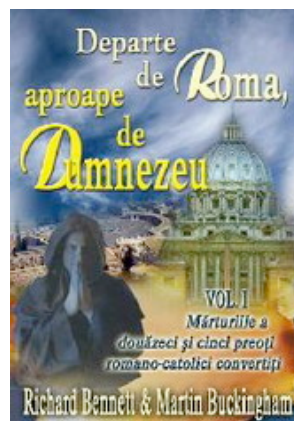
Aceasta marturie este preluata din cartea
Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch